

Special attention is devoted to E. Sverstyuk's vision of essence of Ukrainian intellectuals.

It is emphasized that for E. Sverstyuk T. Shevchenko is a model of national identity. In the essays also singled out the question of N. Gogol, satire part of M. Saltykova-Shchedrin, heritage of Tychnina, Sixties and others.

It is accented on anthropocentric vision of E. Sverstyuk concept of national identity. It is noted that the system of national views philosopher and essayist based on the problem of inner freedom, human dignity, spiritually free man – the soil on which formed national dignity.

**Key words:** national identity, national memory, essays, intellectuals, literature, anthropocentrism.

Стаття надійшла до редакції 15.03.2016 р.

УДК 007:304:070(091)

*Максим Яблонський*

**«...СПАЛАХ НОВОГО ВІДРОДЖЕННЯ НАШОЇ НАЦІЇ»:  
ПОЕТИ-ШІСТДЕСЯТНИКИ В РЕДАКЦІЙНІЙ  
ТА ЖУРНАЛІСТСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕТРА ВОЛИНЯКА  
(НА МАТЕРІАЛІ ЧАСОПISУ «НОВІ ДНІ» ПЕРШОЇ  
ПОЛОВИНИ 1960-Х РР.)**

У статті досліджено представлення творчості поетів-шістдесятників на шпальтах часопису «Нові Дні» (Торонто) в першій половині 1960-х рр. Наголошується, що редакційна та журналістська діяльності Петра Волиняка спрямована на формування об'єктивного уявлення про Україну, смислової наповненості інформаційної сфери діаспори.

**Ключові слова:** історія журналістики, шістдесятники, передрук, рекомендація, літературно-критична стаття, аналітична стаття.

Із відстані часу, 1991 р., Є. Сверстюк писав: «культурні сили Заходу повернулись до нас лицем уперше тоді, коли ми з'явилися без зброї на полі чести і явили належну офірність. І дали нам ім'я *в'язнів сумління*. Не розбірливий щодо колоніальних народів Захід став розрізняти українських в'язнів сумління за національністю, за іменами і трактувати з належною повагою, як своїх.

У дзеркалі Заходу шістдесятники вперше побачили історичну роллю, своє лице, намальоване на вічному полі боротьби за людину та

її права, за нерозмінні людські вартості (на імперських полігонах були тільки нумери об'єктів обстрілу та нумери кримінальних справ).

Ідеалісти Заходу (передусім українці) простягнули руку рідним, загубленим у казково злomu чужому світі. І опозиційна Україна відчула із Заходу світлову смугу тепла і любови, яка єднає світ» [11, с. 32].

Рецепція нового явища на Заході, спочатку літературно-мистецького, а згодом – ідеологічного, постала на інформаційному ґрунті, підготовленому періодикою. Перед появою книжкових видань творів Л. Костенко (1969), В. Стуса (1970, 1977), І. Калинця (1971, 1975), М. Осадчого (1971, 1979), В. Симоненка (1973), І. Світличного (1977), В. Чорновола (1967), В. Мороза (1967, 1970, 1971, 1974, 1975, 1978), І. Дзюби (1968), Є. Сверстюка (1970, 1979) публікації художніх творів і літератури факту в кінці 1960 – на початку 1970-х рр. постали на сторінках таких часописів, як «Сучасність» (Мюнхен), «Український вісник» (Лондон), «Визвольний шлях» (Лондон). Одним із перших, хто інформував у вільному світі про нові, якісні зміни в духовному просторі радянської України ще в першій половині 1960-х рр., був Петро Волиняк (псевдонім Петра Кузьмовича Чечета (1907–1969)), який видавав у Торонто ще з 1950 р. український універсальний ілюстрований місячник «Нові Дні» (1950–1969).

Закономірно, що в радянській періодиці діяльність П. Волиняка зазнавала тенденційної критики. Варто згадати яскравий зразок такої ідеологічної публіцистики – статтю Трохима Львівського «Лицарі зради і шахрайства» [8], опубліковану із жанровим уточненням «Лист з Америки», що мало би пояснити діаспорне походження автора. Очевидним є і те, що автор заховався за псевдонімом, який мав би підкреслити об'єктивну оцінку українського інформаційного простору вільного світу емігрантом із Західної України. Зокрема про редакційно-видавничу роботу П. Волиняка у статті наголошується на тому, що: «Цей добродій видає журнальчик “Нові Дні”, в якому як патентований націоналіст паплюжить усіх і вся, що від нього далеко. Нема такого радянського письменника, якого б він не облив помями [...]» [8, с. 111].

Редактор і видавець «Нових Днів», пропагуючи «погляд потреби “культобміну” з підсоветською Україною» [3, с. 220], приділяв значну увагу новинам як еміграційної літератури, так і літератури, створеної в радянській Україні. «Петро Волиняк до кінця свого життя твердо вірив навіть у збільшовизовану українську людину, боровся за її визволення всіма доступними йому засобами й тому не боявся

зустрічатись, дискутувати, переконувати й сваритись не лише з кожним культурним чи науковим діячем “звідтіля”, але й з тими, кого вважав на службі КГБ» [7, с. 24], – підкреслив М. Дальний.

Увага до художньої літератури П. Волиняка закономірна, оскільки сам пройшов шлях від письменницької праці до роботи журналіста й редактора: на початку 1930-х рр. дебютував у журналах «Молодий більшовик» та «Життя й революція»; в еміграційний період видав такі книги: «Земля кличе» (Зальцбург, 1946), «Під Кизгуртом» (Зальцбург, 1947), «Кубань – земля українська, козача...» (Буенос-Айрес; Зальцбург, 1948).

У сучасному журналістикознавстві окремі публікації присвячені дослідженню редакційно-видавничої та журналістської діяльності П. Волиняка [12–14]. Мета нашої статті – на матеріалі часопису «Нові Дні» першої половини 1960-х рр. проаналізувати роль творчості поетів-шістдесятників у роботі П. Волиняка.

На початку 1960-х рр. П. Волиняк, маючи значний видавничий і журналістський досвід, вміло добирав до публікацій якісні художні тексти. Найбільше уваги редактор «Нових Днів» приділяє творчості Л. Костенко. Спочатку це було представлення одного тексту (протягом 1960 р.: «Перші кроки» (ч. 120); «Я виростала у лісах...» (ч. 122); «Я додому пишу» (ч. 123); «Кобзареві» (ч. 138/139); 1961 р. – «Крила» (ч. 143). Згодом, 1962 р., у рубриці «З нових поезій» (Квітень, ч. 147) П. Волиняк презентує такі твори Л. Костенко, як «Кобзареві», «Доля», «Біла симфонія», «Коли гончар спускає з круга...», «Є вірші – квіти...», «Зорі», «Ті, що народжуються раз у століття», «Комусь – щоб хліба скибка...», «Боюся екзальтованих подруг», «У жалобі ідейної висі...», «Дощі», «Летять на землю груші, як з рогаток...», передруковуючи з київської «Літературної газети» (від 26 січня 1962 р.). Публікацію поезій П. Волиняк супроводив рекомендаційним словом «Ліна Костенко» [10]. Редактор часопису насамперед акцентує на читацькому резонансі поезії молододі письменниці: «Ми маємо чимало листів, чимало всяких відгуків на її вірші, друковані зрідка в “Нових Днях”» [10, с. 1]. П. Волиняк подає короткі відомості життєвого і творчого шляху письменниці. Він наголошує, що «Поява в нашій поезії Ліни Костенко – черговий доказ молодости нашої нації» [10, с. 2], письменниця «від початку й до кінця є свіжою й цілком оригінальною появою в нашій поезії» [10, с. 2].

Показово, що в цьому ж числі часопису (1962 Квітень, ч. 147) передруковано літературно-критичну статтю Л. Новиченка «Пора змужніння», присвячену творчості Л. Костенко (з «Літературної газети» від 26 січня 1962 р.). П. Волиняк у вступному слові наголосив: «Статтю передруковуємо без змін і скорочень, щоб наші читачі уявили собі, як Ліну Костенко сприймають і оцінюють в Україні» [9]. Редактор «Нових Днів» вважає за потрібне звернути увагу читачів на те, «що до критика Л. Новиченка можна застосувати слова Ліни Костенко з її вірша “Доля”: він за свою долю в часи Сталіна “платив сумлінням”, був зразком сталінського партійного критика» [9]. Однак після смерті диктатора «він поспішно переключився – “наставив ніс за вітром” – і почав уже шукати в літературі не лише “партійної лінії”, а й людської думки та художньої вмілости й таланту» [9].

У вересневому числі (ч. 152) часопису за 1962 р. під загальною назвою «Ліна Костенко. З нових поезій» вміщено твори «Чумацький Віз», «Сьоме небо», «Все більше на землі поетів», передруковані з київського журналу «Вітчизна» (1962, № 7).

Вирізнив П. Волиняк і творчість молодого поета І. Драча. У березневому числі 1963 р. вміщено його симфонію «Смерть Шевченка». У цьому ж номері – стаття «Іван Драч» [1], яка опублікована без авторства, однак у виданні вибраних статей та оповідань П. Волиняка «Поговоримо відверто» (Торонто, 1975), що побачило світ вже після смерті автора, вона подана у списку статей, опублікованих протягом 20 років у часописі «Нові Дні» [6, с. 651]. Редактор «Нових Днів» представляє факти життєвого і творчого шляху письменника, виокремивши публікацію твору «Ніж у Сонці». П. Волиняк наголошує на популярності талановитого молодого автора як в Україні, так і поза її межами, зокрема в еміграційному середовищі. Зауваживши вплив Т. Шевченка, О. Довженка, П. Тичини, акцентує на самобутності таланту поета, а не на епігонстві: «Іван Драч – справжній новатор. Не лише формою (своїми поетично-образотворчими засобами), літературними жанрами своїх творів, а він новатор також і глибиною своєї поетично-філософської думки, своїм всеохопним поглядом на сучасне й минуле України. Можна б сказати, що Іван Драч – найсучасніший із наших сучасників» [1]. Примітним є висновок П. Волиняка про те, що «творчість молодих поетів в Україні свідчить про спалах нового відродження нашої нації» [1]. Редактор «Нових Днів» обіцяє знайомити читачів із їхніми текстами, зокрема й І. Драча.

Так, було здійснено передрук із харківського журналу «Прапор» твору І. Драча «Ода чесному боягузові» (1963, ч. 160). Із київського журналу «Зміна» (1962, № 8) передруковано низку творів І. Драча: «Над Кременчуцьким морем», «Балада про коня без вершника», «Архітектурний диптих» (1964, травень, ч. 172); у цьому ж числі вміщено його поезію «Слово королевого цвіту».

Значну увагу приділяє також редактор «Нових Днів» творчості В. Симоненка. Так, у квітневому числі 1963 р. (ч. 159) здійснено передрук його поезій із «Літературної України», зокрема таких творів, як «Перехожий», «Щедрість», «Монархи». Цього ж року в грудневому числі (1962, ч. 167) в рубриці «Молода поезія в Україні» опубліковано поезії «Гей нові Колумби й Магелани...», «Впало сонце в вечірню куряву...», «Найогидніші очі ворожі...», «Помилка», «На світі законів немало...», а також «Монолог Маленького Привида» з поеми «Кирпатий барометр».

Про творчість деяких шістдесятників читачі журналу «Нові Дні» могли скласти уявлення лише за окремими публікаціями. Так, протягом першої половини 1960-х рр. тільки одного разу друкувалися поезії Є. Гуцала («Рідна мова», «Зелена радість конвалій» у ч. 148 1962 р.), М. Вінграновського («Стояла в травах ніч, а трави пахли літом...», «Дерева», «Український прелюд», «Елегія» у ч. 165 1963 р.), І. Жиленко («Грудневе» у ч. 167 1963 р.). У рубриці «Сучасна поезія в Україні» (1961, ч. 142) вміщено поезію Д. Павличка «Мова».

Окрім того, П. Волиняк на сторінках свого видання представляє і літературно-критичні статті, присвячені поезії шістдесятників; зазвичай це передруки з радянських видань. У січневому числі 1962 р. (ч. 144) П. Волиняк подає із незначними скороченнями статтю Й. Кисельова «Поезія думки» (із журналу «Вітчизна» (1961, № 11)), присвячену сучасній українській радянській поезії (П. Тичина, М. Бажан, В. Бондар, Л. Костенко, Д. Павличко, О. Підсуха, В. Коротич, М. Сингаївський, І. Драч, М. Вінграновський). У передньому слові редактор наголошує, що автор цієї статті «не відходить від радянських штампів, але все таки, в міру можливостей, намагається бути об'єктивним» [3]. Показово, що після статті пропонуються поезії Л. Костенко «Естафета» та Д. Павличка «Сивина». Стаття Б. Антоненка-Давидовича «Перед невижатою смугою» (1963, ч. 156), присвячена поезії Л. Костенко та І. Драча, передрукована з київського часопису «Дніпро» (1962, № 11).

Редактор «Нових Днів» інформує також про високу оцінку молоді поезії в Україні на сторінках додатка до варшавського «Нового слова» «Наша Культура» (стаття Є. Єнджеєвича «Вічно молода Україна»; ч. 8 1964 р.), зокрема творчості І. Драча та Л. Костенко [2].

Творчість поетів-шістдесятників стала предметом осмислення в аналітичній статті П. Волиняка «Про те, з чим я не погоджуюсь» [6], в якій висвітлена доповідь Ю. Лавріненка «50-тидесятники й 60-тидесятники в українській поезії – Нью-Йоркська та Київська групи молодих поетів», виголошена 5 квітня 1963 р. на вечорі в літературно-мистецькому клубі «Козуб» (Торонто). Автор публікації ставить під сумнів доцільність поняття «Київська групи молодих поетів», оскільки ці автори «далеко не всі скупчені в Києві: вони є в Харкові, Одесі, Дніпропетровському, Кривому Розі, Львові і навіть по селах Чернівецької та Чернігівської областей. Ніякої творчої спільної манери вони не мають. Єдине, що їх єднає, це більша чи менша талановитість, молодеча щирість, чистота почуттів, високий гуманізм і любов до України, її народу, природи – майже кожен з них задекларував цю свою любов бодай одним віршем. Та кожен з них говорить про це своїм власним стилем, чи бодай натяком на нього, бо мова ж тут про поетів, які роблять перші кроки в літературі» [6, с. 19]. Не є прийнятним для журналіста і «відкриття» Ю. Лавріненка «“символіки єдності” цих груп у тому, що “Ліна Костенко і Емма Андієвська навіть народилися в один день – 19 березня”» [6, с. 19]. Для зіставлення і, звичайно, протилежного висновку П. Волиняк наводить твори з поетичних збірок «Риба і розмір» Е. Андієвської та з першої збірки Л. Костенко «Проміння землі». Редактор «Нових Днів» заперечує також інформацію Ю. Лавріненка про те, що «“київські шістдесятники” часто-густо позбавлені змоги друкуватися в таких літературних виданнях, як “Вітчизна” чи “Літературна Україна”, а друкуються в “другорядних виданнях”, як, наприклад, “мало кому відомий комсомольський журнал “Зміна” тощо”. Людина, що не дуже обізнана в справах, мусить вірити Ю. Лавріненкові на слово. А, між тим, це теж не відповідає правді, бо коли в доповіді мовилось більше всього про Івана Драча й Ліну Костенко (ніби більше нема молодих поетів в Україні), то саме цих два автори друкуються здебільшого у “Вітчизні” і в “Літературній Україні”, а не в “Зміні”. Іван Драч тільки два своїх перших вірші видрукував у “Зміні”» [6, с. 20]. Окрім того, П. Волиняк зауважує, що доповідачеві було б доречно з’ясувати роль літера-

турно-мистецьких «журналів у вихованні молоді зміни літераторів взагалі» [6, с. 20]. Це дослідження виконує автор статті, який наголошує, що «“батьки літератури”, оті орденоносні черевані, так опікуються “Вітчизною”, що якщо хочете шукати свіжої думки, якогось натяку на дерзання (справжнього дерзання в Україні ще нема), то мусите відкинути “Вітчизну”, а шукати за цим усім у “Дніпрі” і в “Зміні”» [6, с. 20]. П. Волиняк простежив, що «це опікування “Вітчизною” довело її до того, що тираж її з року в рік падає, і в цьому році вже упав до 16.000. В той самий час тиражі “Дніпрі” і “Зміні” невпинно зростають і сьогодні тираж “Дніпра” – 48.900, а “Зміні” – 85.000. Тираж “Зміні” – нечуване досі в українській історії “чудо”: “Зміна” в цій ділянці досить успішно конкурує з російськими журналами, які в СРСР, звичайно, зветься “всесоюзними”. Чи не варто б розглянути питання, чи саме не такі журнали, як “Зміна”, найбільше спричинились до появи цілої плеяди молодих літераторів в Україні? Замість цього Ю. Лавріненко кидає необґрунтовану фразу про те, що молодим талантам не дають ходу до великих журналів...» [6, с. 20]. Серед зауважень П. Волиняка й обминання доповідачем проблемозмістових аспектів поезії. Журналіст закликає сучасників «з’ясувати, які причини привели до того, що старше покоління в Україні, служить окупантові не за страх, а за совість, а молодь (не маю тут на увазі тільки поетів чи літераторів взагалі) виявляє такий органічний патріотизм, який сьогодні можна б назвати не буржуазним, а “комсомольським українським націоналізмом”. Пора б також пояснити глибинний гуманізм молодих літераторів в Україні, їх світлу віру в людину, в правду, їх величезну пошану до нашої літературної спадщини. Це все нова якість, яка появилася тільки в повоєнних роках. Кожному зрозуміло, що це не наслідок людино ненависної і людовбивчої теорії марксизму-ленінізму, що це не викликане якимись політичними заходами російських окупантів і їх партії, а навіть навпаки – це цього окупанта дуже турбує» [6, с. 22].

Гострий полемічний стиль П. Волиняка, його прагнення дошукатися істини, а також популяризація творчості шістдесятників сприяли формуванню об’єктивного уявлення про Україну, смислової наповненості інформаційної сфери діаспори. М. Дальний, співробітник П. Волиняка, колега по журналістському цеху, який протягом 1975, 1978–1997 рр. був редактором журналу «Нові Дні», 1995 р. на вечорі, присвяченому 25-літтю з дня смерті П. Волиняка і 45-літтю часопису,

наголосив: «Я, мабуть, не помилюся, коли підтверджу, що побіч Івана Багряного, Петро Волиняк зі своїми “Новими Днями” зробив на еміграції для зрозуміння нинішньої України і для розбудження своїх земляків в Україні не менше, як усі т. зв. “східняцькі організації”, взяті разом» [7, с. 24].

Отже, аналітичні статті П. Волиняка, а також публікація поезії шістдесятників та літературно-критичних матеріалів, присвячених аналізу їхньої творчості, на сторінках часопису «Нові Дні» в першій половині 1960-х рр. є свідченням уваги редактора й журналіста П. Волиняка до проблем національно-культурного відродження. Закономірно, що в перспективі доречно залучити до аналізу журнальні матеріали другої половини 1960-х рр.

#### *Список використаних джерел*

1. Іван Драч // Нові Дні. – 1963. – Березень, ч. 158. – С. 27.
2. [Б. а.]. Поляки про наших молодих письменників // Нові Дні. – 1964. – Листопад, ч. 178. – С. 30.
3. Боровик М. Українсько-канадська преса та її значення для української меншини в Канаді / д-р Михайло Боровик. – Мюнхен, 1977. – 344 с.
4. Від редакції // Нові Дні. – 1962. – Січень, ч. 144. – С. 13.
5. Волиняк П. Поговоримо відверто: [вибр. ст. й оповід.] / вступ. ст. В. Сварога ; ред. В. Сварог ; співред. Д. Кислиця. – Торонто : Нові Дні, 1975. – 662 с.
6. Волиняк П. Про те, з чим я не погоджуюсь / П. Волиняк // Нові Дні. – 1963. – Травень, ч. 160. – С. 18–22.
7. Дальний М. Слово на вечорі, присвяченому 25-літтю з дня смерті бл. п. ред. Петра Волиняка і 45-літтю «Нових Днів» / М. Дальний // Нові Дні. – 1995. – Травень / Червень, ч. 542/543. – С. 22–25.
8. Львівський Т. Лицарі зради і шахрайства. Лист з Америки / Т. Львівський // Жовтень. – 1958. – № 7. – С. 102–112.
9. Нові Дні. – 1962. – Квітень, ч. 147. – С. 14.
10. Ліна Костенко / ред. [П. Волиняк] // Нові Дні. – 1962. – Квітень, ч. 147. – С. 1–2.
11. Сверстюк Є. Шістдесятники і Захід / Є. Сверстюк // Сверстюк Є. Блудні сини України. – Київ, 1993. – С. 23–33.
12. Яблонський М. Лінгвістичні дискусії Петра Волиняка (на матеріалі публікацій 1950-х років) / М. Яблонський // Держава та регіони. Серія : Соціальні комунікації. – 2016. – № 1 (25). – С. 130–136.
13. Яблонський М. Інформаційні жанри в журналістиці Петра Волиняка: тема мистецтва (на матеріалі «Нових Днів» кінця 1950-х років) / М. Яблонський // Молода наука Волині: пріоритети та перспективи досліджень» (17–18 травня 2016 року) : матеріали X Міжнар. наук.-практ. конф. студентів і аспірантів : у 3 т. Т. 3. – Луцьк : Терен, 2016. – С. 39–42.



14. Яблонський М. Репортаж Петра Волиняка «Кубань – земля українська, козача...»: жанрові та художньо-публіцистичні особливості / М. Яблонський // Діалог : Медіа-студії. – 2015. – Вип. 20. – С. 116–127.

### References

1. [W. a.]. Ivan Drach [Ivan Drach] In: *Novi Dni*. 1963. no. 158, p. 27. (in Ukrainian).
2. [W. a.]. Polaky pro nashykh molodykh pysmennykiv [Poles about our young writers] In: *Novi Dni*. 1964. no.178, p. 30. (in Ukrainian).
3. Borovyk M. *Ukrainsko-kanadska presa ta yii znachenna* [Ukrainian-Canadian media and its importance for the Ukrainian minority in Canada]. Munich, 1977, 344 p. (in Ukrainian).
4. Vid redaktsii. [W. n.] In: *Novi Dni*. 1962. no.144, p. 13. (in Ukrainian).
5. Volynyak P. *Pohovorymo vidverto* [Let's talk openly]. Toronto, 1975, 662 p. (in Ukrainian).
6. Volynyak P. Pro te, z chym ya ne pohodzhuius [The fact with which I disagree] In: *Novi Dni*. 1963. no. 160, pp.18-22. (in Ukrainian).
7. Dalnyi M. Slovo na vechori, prysviachenomu 25-littu z dna smerty bl. p. red. Petra Volyniaka I 45-littiu «Novykh Dniv» [Speech on the eve of the 25th anniversary of the death of Right-Believing Mr. editor Petro Volynyak and the 45th anniversary of the "New Days"] In: *Novi Dni*. 1995. no. 542/543, pp. 22–25. (in Ukrainian).
8. Lvivskiy T. Lytsari zrady i shakhraistva. Lyst z Ameryky [Knights of betrayal and fraud. Letter from America] In: *Zhovten*. 1958. no. 7, pp. 102-112. (in Ukrainian).
9. Red. [Volynyak P.]. [W. n.] In: *Novi Dni*. 1962. no.147, p. 14. (in Ukrainian).
10. Red. [Volynyak P.]. Lina Kostenko [Lina Kostenko] In: *Novi Dni*. 1962. no. 147, pp. 1–2. (in Ukrainian).
11. Sverstiuk Y. Shistdesiatnyky i Zakhid [The Sixties and West] In: Sverstiuk Y. *Prodigal sons of Ukraine*. Kyiv, 1993, pp. 23-33. (in Ukrainian).
12. Yablonskyi M. Lingvistychni dyskusii Petra Volyniaka (na materialy publikatsii 1950-kh rokiv) [The linguistic debate of Petro Volynyak (based on the journal «Novi Dni» («New Days») 1950-th)] In: *Derzhava ta rehiony*. Series: Social Communications. 2016. no. 1 (25), pp. 130–136. (in Ukrainian).
13. Yablonskyi M. Informatsiini zhanry v zhurnalistytsi Petra Volyniaka: tema mystetstva (na materialy «Novykh Dniv» kintsia 1950-kh rokiv) [Information genres in journalism of Petro Volynyak: theme of art (on the "New Days" articles end of 1950s)] In: *Materialy tenth Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii studentiv i aspirantiv «Moloda nauka Volyni: priorytety ta perspektyvy doslidzh» (17–18 travnia 2016 roku): u 3 vol. vol. 3* [Materials of X International Scientific Conference of students and graduate students "Young Volyn science: research priorities and perspectives" (17–18 May 2016): in 3 vol. vol. 3]. – Lutsk, 2016, pp. 39–42. (in Ukrainian).
14. Yablonskyi M. Reportazh Petra Volyniaka «Kuban – zemlia ukrainska, kozacha...»: zhanrovi ta khudozhno-publitsystychni osoblyvosti [Petro Volynyak's reportage «Kuban – Land Ukrainian, Cossack ...»: genre, artistic and journalistic features] In: *Dialoh* : Mediastudio. 2015. issue 20, pp. 116-127. (in Ukrainian).

**Максим Яблонский. «...вспышка нового возрождения нашей нации»: поэты-шестидесятники в редакционной и журналистской деятельности Петра Волыняка (на материале журнала «Нові Дні» («Новые Дни») первой половины 1960-х годов).** В статье исследована презентация творчества поэтов-шестидесятников на страницах журнала «Нові Дні» («Новые Дни») (Торонто) в первой половине 1960-х годов. В частности идет речь о перепечатке художественных произведений Л. Костенко, И. Драча, В. Симоненко и других, а также литературно-критических материалов из периодических изданий советской Украины (Л. Новиченко, И. Кисельова), Польши (Е. Енджеевича).

Проанализированы журналистские тексты редактора и издателя Петра Волыняка, посвященные поэзии шестидесятников и критической рецепции их творчества. Рассмотрена жанровая форма рекомендации, которая содержит освещение основных этапов творческого пути писателя, доминантов его художественной системы. Охарактеризована аналитическая статья, посвященная оценке доклада Ю. Лавриненко о Нью-Йоркской поэтической группе и поэтов-шестидесятников.

Подчеркивается, что редакционная и журналистская деятельность Петра Волыняка направлена на формирование объективного представления об Украине, смысловой наполненности информационной сферы диаспоры.

**Ключевые слова:** история журналистики, шестидесятники, перепечатка, рекомендация, литературно-критическая статья, аналитическая статья.

**Maksym Yablonsky. «...Flash of our new national revival»: The Sixtiers poets in editorial and journalistic practices of Petro Volynyak (based on the journal «Novi Dni» («New Days») the first half of 1960-s).** In the article is researched introduction of the sixties poets' art on the pages of the magazine «New Days» (Toronto) in the first half of 1960-s. In particular it is discoursed about compositions of L. Kostenko, I. Drach, V. Symonenko and other literary and critical materials from periodicals of soviet Ukraine (L. Novychenko, I. Kiselev), Poland (Ye. Yendzheyevych).

It is analyzed journalistic text of editor and publisher Petro Volynyak, that are dedicated to the poetry of the Sixtiers and critical reception of their work. It is considered the genre form of recommendation, which contains with coverage of the main stages of the creative way of writer, his dominant art system. It is determined analytical article, which was dedicated to evaluation of U. Lawrinenko's report about New York poets group and the Sixtiers poets. It is noted that editorial and journalistic activities of Petro Volynyak aimed at forming an objective picture of Ukraine, semantic fullness of information sphere of diaspora.

**Key words:** history of journalism, the Sixtiers, reprint, recommendation, literary critical article, analytic.

Стаття надійшла до редакції до 25.03.2016 р.